

Hogy dicsérjétek,
lurkók, a beszélő eszét, elmesélek
néktek egy tanulságos mesét. Pisszenés
se legyen, csendben hallgassátok,
s a végén levonhatjuk
majd a tanulságot.

EGEREK

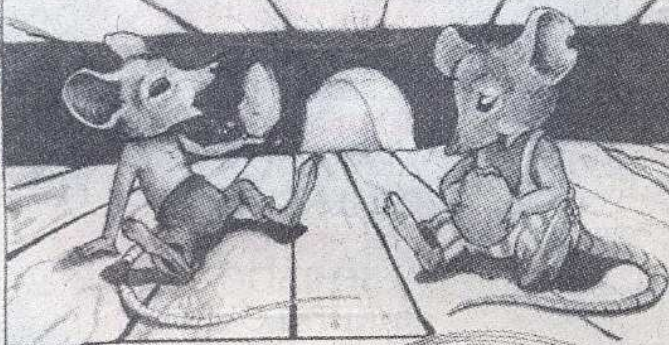
Aiszóposz (Aesopus)
állatmeséjéből
írta:

KISS FERENC

rajzolta:

BARACSI
GABRIELLA

2. Valamikor régen egy közös alomban
két egér született a tanyasi malomban.
Dodó és Paja nagy békességben lakott,
megosztottak szépen minden apró magot.

3. Egyszer tűzvész támadt a száraz asztagon,
szénné-porrá égett a szülői malom.

Fuss,
fuss, Paja, ro-
hanj! Ment-
sük az éle-
tünk!

Földönfutók
lettünk. Ez maradt
csak nekünk.

4. A két egér megállt, hogy kifújja magát.
Dodó nagy lihegve megkérdezte Paját...

FALU

VÁROS

Hogyan tovább,
testvér? Mi lesz
hát most velünk?

Külön-külön
könnyen érvénye-
sülhetünk.

Az én
egérutam a városba
vezet, hol pezseg
az élet, és gazdag
lehetek.

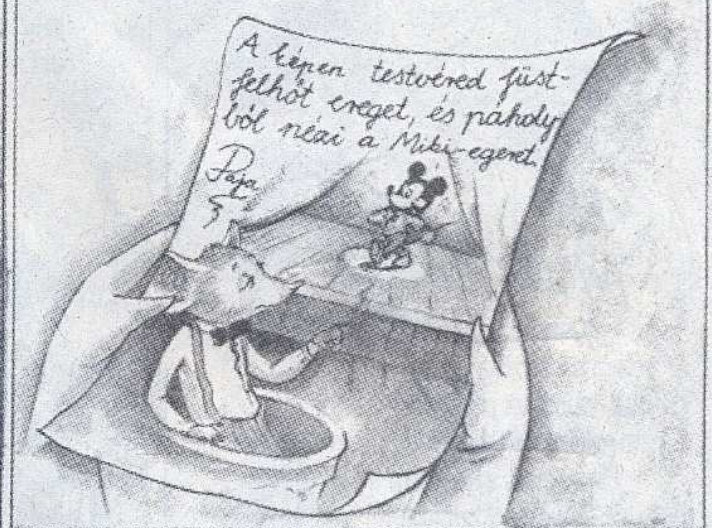
5.

Engem taszít a zaj,
a milliónyi ember.
Én falun maradok, ahol
megszülettem.

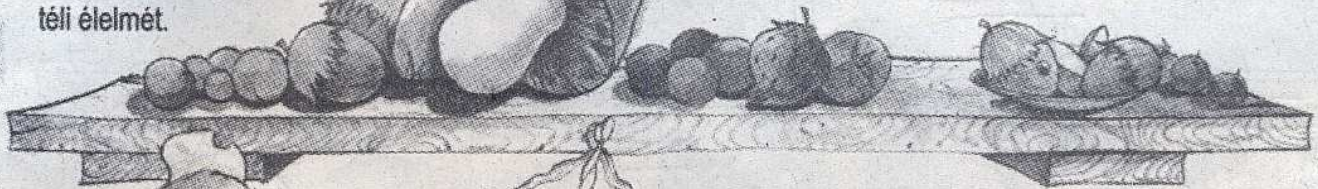
6. Elbúcsúzott tehát a két szürke egérke, hogy üzennek egymásnak. Ha másként nem, levélbe'.

7. Ahogy múlt az idő, a naptár csak fogyott, Paja (bár szőrös volt) jól megtollasodott.

8. Dodó is meglelte élete értelmét, még ősszel begyűjtötte a téli élelmét.

Nem valami sok, de arra tán elég lesz, hogy meghívjam vidékre végre az öcsémet.

10. Dodó előhordta kamrája kincseit. Az öccse nem evett...

Hát semmi nincsen itt? Szegényház! Népkonyha! Odahaza nálam van elég élelem az éléskamrában.

9. El is jött Paja egy drága limuzinon...

Ugyan, hagyd el, ez csak a bevásárlókocsi! Szappantartónak nagy, de kocsinak kicsi!

Ó, egerek ura! Egy egérkamion!

Gyere el, bátyókám,
velem a városba! Beveszlek a
boltba, csináljuk párosba! Van ott
mindkettőnknek elegendő préda.
Én vagyok számodra a
követendő példa!

12. Addig-addig beszélt, míg belement bátyja.
Remélte, hogy tettét soha meg nem bánja.
Igazi egyszerű lélek volt Dodó,
azt sem tudta mi az az agglomeráció.

13. A városba érve egy gazdag házba surrantak be, az éléskamrába.

Azt nem mondtad otthon,
hogy ez nem a tiéd!
Így savanyú a falat, és
keserű az ebéd!

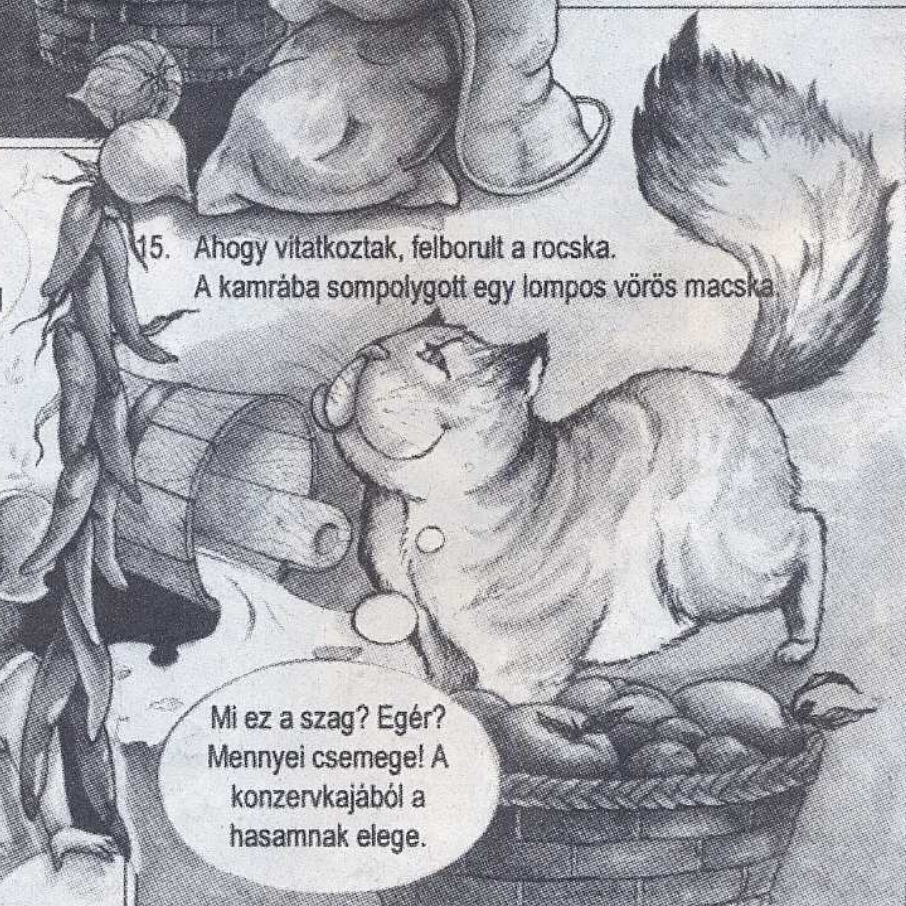
14. Értsd meg,
a lejtő csak felfelé vezet,
és bukni az egyenes úton is
lehet! Egyél-igyál, aztán érezd
jól magad!

Így keserű az ebéd, és
savanyú a falat!

15. Ahogy vitakoztak, felborult a rocska.
A kamrába sompolygott egy lompos vörös macska

Mi ez a szag? Egér?
Mennyei csemege! A
konzervkajából a
hasamnak elege.

16. Egy lyukba bújt Paja, egyszemélyes lyukba.

Rohanj gyorsan,
Dodó! Fuss, amíg
még futhatsz!

17. Rossz irányba tartott szegény rémült Dodó.

Vigyázz, bátyó, hahó!
Az egy egérfogó!

18. Mig Dodó átugrotta a veszélyes csapdát...

19. A veszély múltával Dodó fellélegzett...

Jó móka volt,
ugye? Ne mondd,
hogy nem
tetszett!

... a csapda becsípte a rőt macska farkát.

20.

Mi hát a tanulság?
Nem több csak ennyi:
Tisztes nyugalomban
jobb szegénynek lenni.

Nekem ez szenvedés,
rettegés és bánat.
Azonnal itt hagyom az
egértanyádat!

VÉGE